

Román—magyar áruházi hét

A külföldi árukból rendezett fogyasztási cikkek bemutatását mindig nagy érdeklődés övezi. A vásárló ilyenkor arra számít, hogy olyan árut is kap, amihez máskor nem jut hozzá, hogy bősége sebb a választék, s „előbukkannak” a hiánycikkek is. Rendszerint nem is csalódik, s a kereskedelem sem fizet rá az akcióra. A Centrum áruházban immár hagyomány, hogy a szocialista országok fogyasztási cikkeit bemutatják, s árusítják. Az áruskál megismertetése mellett fontos cél az is, hogy így módon járuljanak hozzá a népek barátságának elmélyítéséhez. Többek között ezzel a céllal rendezték meg a román áruk bemutatóját is most, Csongrád megyében. A román—magyar áruházi hetet a fogyasztási szövetkezetek szervezték, a rendezvény központi megnyitó ünnepségét tegnap, hétfőn délelőtt Kisteleken, a helyi Egyetértés ÁFESZ iparcikk áruházában tartották.

Bischof József, a Kisteleki ÁFESZ elnöke megnyitó beszédében elmondta, hogy a román—magyar áruházi hét keretében 9 millió forint értékű román fogyasztási cikket árusítanak a megyében, a Kisteleki, a Csongrádi és a Maros menti ÁFESZ üzleteiben. A kisteleki áruházban 3 millió forintos „ven-



Somogyi Károlyné felvétele
Nagy az érdeklődés Kisteleken a román áruk iránt

dégekészlettel” fogadják a vásárlókat. Az árukészletben jelentős a mezőgazdasági, a vas-műszaki cikkek, a méterárak, a ruházati cikkek aránya. Általuk bővült a választék, s ami ugyancsak lényeges, az árak is igen kedvezőek.

A megnyitó ünnepségen köszöntőt mondott Gőrgye Tabora, a Román Szocialis-

ta Köztársaság Kereskedelmi Kirendeltségének titkára is, hangsúlyozta, hogy a most megnyitott áruházi hét hozzájárul a két nép barátságának fejlesztéséhez. A megnyitó ünnepségen jelen volt Szőgi Béla, az MSZMP szegedi járási pártbizottságának titkára, Kopasz Józsefné, a KPVDSZ megyei titkára és Ocskó László, a MESZÖV elnöke is.

Megkezdődtek az egyetemi felvételi vizsgák

Hétfőn reggel országsszerte megkezdődtek az egyetemi és főiskolai felvételi vizsgák. Az idén a felsőoktatási intézmények nappali tagozatára 35 700-an jelentkeztek, a felvehető számánál két és fél-szer többen. A jelentkezőknek tehát minden tudásukra szükség lesz, hogy szeptembertől golyák, elsőéves egyetemi vagy főiskolai hallgatók lehessenek. A felvételik az elérhető legmagasabb pontszám az idén is 20, ebből legfeljebb 10 pontot hozhattak magukkal a gimnáziumból vagy szakközépiskolából és újabb 10 pontot szerezhettek a felvételin.

A jelentkezők többsége az írásbeli vizsgán már túl van, sokan írtak ugyanis közös érettségi-felvételi írásbeli dolgozatot májusban matematikából, fizikából és biológiából. Ők hétfőn már a felvételi bizottságok elé állhattak, szóban is számot adnak tudásukról. A többi jelentkező az első napokon az írásbeli követelményeinek tesz eleget, ezt követően szóbeliznek. A felvételi vizsgák az intézmények többségében a hét végéig befejezik, néhány intézményben pedig a jövő héten zárulnak a vizsgák. Ezt követően az intézmények felvételi bizottságai döntenek és az eredményről írásban értesítik a pályázókat. Az elutasítottak, de fellebbezésre jogosultak 8 napon belül nyújthatják be fellebbezésüket az egyetemhez, illetve a főiskolához, a miniszternek, illetve a főhatóság vezetőjének címezve. A félévi, féléves felvételi vizsgák végén bírálják el a fellebbezéseket. (MTI)

Befejeződött a néptáncverseny

A szakszervezeti néptánc-együttesek harmadik országos minősítő bemutatója ünnepélyes eredményhirdetéssel zárult vasárnap. A versenyen részt vevő 11 együttest az újszegedi folklórbemutatók, és a kasszinói minősítő programok alapján rangsorolta a zsűri, egyszersmind áttekin-tette, értékelte az amatőr néptáncmozgalom pillanatnyi helyzetét.

Az idei szegedi találkozó a legjobb szakszervezeti együttesek is részt vettek és meg-erősítették a már korábbi minősítéseken elért eredményeiket. A háromnapos versenyen kiválóan szereplő csoportoknak, a Bartók, a Vasas és a Bihari együttesnek az arany fokozat első osztályú minősítést ítélte meg a zsűri. A további eredmények: arany fo-

kozat második osztályú minősítést szerzett a Diósgyőri Vasas Néptáncgyűttes, az arany harmadik osztályába sorolták a Szabolcs Volán, az Ozdi Kohász és a Tatabányai Bányász együtteseket. A Vasutasok Törekvés Táncgyűttese az ezüst fokozat első osztályába, az először minősülő Padragkúti Bányász együttes az ezüst fokozat második osztályába soroltattott. Bronz fokozat második osztályú minősítést kapott a szintén először versenyző Zalaegerszegi Ifjúmunkás Táncgyűttese és a Martfői Művelődési Központ együttese.

A vasárnap délelőtti eredményhirdetésen Maács László, a Kulturális Minisztérium főtanácsosa, a zsűri elnöke adta át az okleveleket és értékelte az együttesek munkáját.

Korok igényei



Képzeld el, hogy a közgazdasággal csak a pénztárcája közvetítésével kapcsolatot tartó honpolgár megveszi a közgazdasági kislexikont. És olvassa. Mondjuk, ott tartja az éjjeliszekrényén, hogy kéznél legyen. Naponta áttanulmányoz 4–5 szócikket. Mert hallott valamit arról harangozni, hogy közgazdasági alapismeretek nélkül nemigen élhet az ember manapság. Legalábbis: nem illik nem tudni, hogy — tesszem azt — mi a beruházási együttműködés; vagy az önköltségi ár; vagy az infrastruktúra.

Nos, ezt a bizonyos szócikkolvasgató honpolgárt elég nehéz elképzelni. Ha már valaki olvas ugyanis, krimit, novellakötetet, vicclapot, vagy versantológiát tart az éjjeliszekrényén.

Ha a televízió elindítana egy sorozatot közgazdasági ismeretterjesztés céljából, amelyben akár a legnagyobb szaktekintélyek tudós előadásokban világosítanak fel a széles nézőközönséget — nem valószínű, hogy a sorozat hosszú életű lenne.

Am a televízió indított egy sorozatot közgazdasági ismer-

etterjesztés céljából, amelyben egy papagáj világosítja fel a széles nézőközönséget. Szerepel benne továbbá egy mulatságosan nagy orrú, bajszos figura, meg a kutya. Akik folyton tiltakoznak a papagáj bőszerű ismeretterjesztő gerjedelmei ellen, de azért végig hallgatják. A tévézők pedig — megnézik mindhármukat, közben — amúgy mellékesen — ők is meghallgatják a közgazdasági „szócikkeket”.

A három hete indult rajzfilmsorozat, a Közgazdasági Kislexikon — valódi televíziós ötlet. Tipikusan olyan műsor, amelyből sok kellene, mert amellyel, hogy „tanít”, még nézhető is. Egyszer-smind bizonyíték: a legkomolyabb tudományokat is „elő lehet vezetni” közérthető, sőt játékos formában — ha úgy hozza a szükség. A rajzfilmötlet nyilván szükségből született, talán arra gondoltak illetékesek, más-keppen nehéz lenne. Úgy hisszük, igazuk van. Hisz még azok is, akik meglehetősen gyermekes ötletnek találták a kezdetekkor a „papagájosdit” — azért megnézik. Mert rajzfilm, mert néha egészen szellemes. Közben pedig — esetleg — tanulnak.

Akár a vasárnapi „film-múzeumokból”. A Főszerepben: Kabos Gyula című sorozatra gondolunk, amely legalább annyira sajátosan televíziós program, mint a Közgazdasági Kislexikon. Mert ugyan ki menne el a moziba ezekért a filmekért! Ahhoz ugyanis: gyengék. Nem tartoznak a filmművészet élvonalába, nem adnak olyan élményt, ami megérné a jegyváltás-közlekedés-moziba ülés proceduráját. De így, otthon, a vasárnap délutáni általános szórakozás-igény közepette, és főleg sorozatban — kell. Nézik. Nemcsak Kabos Gyulának és partnereinek művészte miatt. Hanem, mert kor- és korszakot adnak: a 30-as évek filmgyártási és társadalmi viszonyairól egyaránt. Ez utób-bírói közvetve, a filmek közvetítésével. Amelyek egytől egyig arról szólnak, milyen álmokat dédelgettek, milyen vágyakkal éltek a kor polgárai. Elmentek a moziba, és másfél óráig úgy érezték, álmaik akár beteljesülhetnek. Mi pedig figyeljük ezeket a régi filmeket, és valami-val többet megértünk a kor-ból, embereiből, mint a történelemkönyvek lapjairól, vagy száraz filmtörténeti elő-adásokból.

S. E.

Te meg én... és ők

A műsor címadója (tudatosan vagy sem?) egy budapesti, pontosabban budai eszpresszó neve volt: Te meg én. A Batthyány tér közelében található, s különös pikanti-riát az ad neki, hogy a labirintusszerűen elhelyezett, össze-visszadugdosott kétszemélyes bokszkóban kilencvenkilenc százalékkal „te meg én”-viszonylatban rejtőzködik két különféle állampolgár. A világ zajától elzárta, kettesben, intimen. Eddig rendben is volna a dolog.

Csak hogy... Közülük ugyan hányan sejtik a balgák, leg-többjüknek fogalma sincs arról, mekkora mozgalom van indulóban, hogy minél többen üljének így kettesben, „te meg én”, esetleg éppen a Te meg énben. A múlt héten (kedden este a Kossuth rádióban) hallott adás, Tarnói Gizella és Gálai Mihály műsora pontosan ennek érdekében indított kampányt. Két pszichológus bevonásával, adatokkal. Ma Magyarországon mintegy 600 ezer magányos ember él, egyharmaduk még nem volt házas — de ki tudja, hogy a „látszatházasságokban” (szó szerint így hangzott el) még mennyi magányban szenvedő ember él. Rövid eseménytörténet: a hatvanas években a társadalmi szervek még magánygyűlést kezelték a dologt (rég szép idők). De ez így nem lehet tovább. Azóta bezzeg. Fekete Gyula a Nők Lapjában vitát provokált a kérdésről, tavaly szeptemberben megindult a Négy évszak című folyóirat, azzal a céllal, hogy mozgósítsa az egyedül-leveket és a körülöttük élőket. Megszólal a lap felelős szerkesztője, a Négy évszak klub három tagja: „Már oldódik a gond, szűnnek a gát-lások.” Közben végig „meg-



alatta” az Egy férfi és egy nő sláger, később a Für Elise.

Egyáltalán: ki a magányos? Az egzisztencialisták szerint mindenki. Ennek a lelkiállapotnak hallatlan bonyolult voltáról ezúttal nem beszéltek a meghívott lélekűbűvölők. S így arról sem, mi-cso-da iszonyatos felelősség egy-egy ember önálló, szuverén életének legbelsőbb, legmagánjellegűbb titkaiba avatkozni, még a legsegítőké-szebb szándékkal is. Aki való-ban magányos — mértékét, mélységét, összetevőit legjobb esetben is csak egyedül ismerve — az szegénylős is. Röstelkedik, gátlásos, félnék, ennek következtében minden-féle emberi kapcsolatba a normálisnál jóval neheze-sebben „megy bele”. Ami hosszadalmasabban kialaku-ló, még rejtettebb, még bonyolultabb folyamatot felté-telez. Az úgy jóval több, mint kényes. A legemberibb-tabu, talán egy kicsit szent dolog is. (Fölöttébb jellemző, árulkodó jegy a Négy évszak klub három tagjának közbe-vetett, elhalkult megjegyzé-se: név nélkül kérik...) A társadalom tagjainak mai közállapotát tükrözi ebben a kérdésben. A műsor készítői, ahogy mondani szokták, el-mentek a ziccer mellett...)

A rádióműsor vége felé kö-zeledik. Már a Négy évszak-szolgálatról van szó, azokról, akik hivatásszerűen (!) fog-lalkoznak két ember egymás-ra találásával. Akár egy rossz gazdaságpolitikai fejtegetés-ben: „hatékonyabbá kellene tenni”. S az érzelmes háttér-zene közben már a jövő ú-

járól beszélnek, számíterek-ről, melyek segítségével meg-is lehetne sokszorozni a pár-termelést. Hátra van még az általános párválasztási szol-gáltató szövetkezet, a műhol-dakkal irányítható boldogító igenmondás, és persze a lom-bikbégigymölcsők. A Te meg én presszó talán meg-marad, emlékeztetőnek.

Állítólag már közhellyé la-posodott, hogy az emberben legnagyobb értéke az egyéni-sége.

Domonkos László

Még mindig a Holt-Maros...

Több mint egy évvel ezelőtt „Hogy élővé váljon a holtág...” címmel számoltunk be azokról a munkálatokról, melyek a Holt-Maros és környékének rendezésével függtek össze. 1972 óta folyamatosan tart ugyanis az újszegedi „mentési” akciója, a leg sürgetőbbekre: a meder tisztítására, az átereszek átépítésére, a gyalogos átjárók aszfaltozására, a közvilágítás korszerűsítésére, a fásításra, a személtel-rakást tiltó táblák kihelyezésére a városi tanács partnereit — többek között az ATIVIZIG, a DEFAG, a vízművek és a felgyől Alföldi Róna Termelőszövetkezet dolgozóit — vállalkoztatt. Erre az évre az úgynevezett újszegedi övcsatorna felújítását tervezték, a tisztai véd-tőlés és a Rózsa Ferenc su-gárút közötti csatorna már elkészült, az anyagi lehetőségtől függően — remélhetőleg még az idén — el-jutnak a gépek a Kállay li-gettig. A vízszint süllyesztése és a mőtárgyak átépítése után már nem a Holt-Marosba folyik majd a kertet-szet kellemetlen, szagot árasztó termálvíze, hanem az övcsatornán át a Tiszába. Mindezt tudván, arra a kérdésre kértünk választ a városi tanács illetékesétől,

hogy ezek a munkálatok hoznak-e majd lényeges, s észrevehető változást a Holt-Maros környékén. A víz posztványosodását körülbelül fele részben okozza a termálvíz, javulás tehát várható az övcsatorna felújítása után — tudtuk meg. Az igazi megoldáshoz azonban az is kel-lene, hogy egyszerűen a környék lakói — legalább a sok pénzt felemészítő erő-feszítésekre tekintettel — ne hordanák tele szeméttel a partokat, ne dobálnak a víz lefolyásának útjába háztar-tási hulladékaikat, más-részt... Nos, ez már nem fogalmazható meg ilven rö-viden, s nem is csak józan belátáson múlik úgy. Sok pénz kellene ugyanis ahhoz, hogy a holtág medrét lecsa-polják, kiszárásták, elhordják a bomlást segítő iszapot, s legalább 80–120 centiméteres vízmélységnek teremtsenek szabályos medret. Akkor ugyanis kialakulhatna a holtág vízében az élet: az állat- és növényvilág. Víz-utánpótlást kaphatna a holt-ág az iparos kertek csapa-dékelvezető csatornájából, a töltésnél megépítendő víz-száduzzasztómű közbeiktatá-sával pedig szabályozhatóvá válna a vízszint.

Igen ám, csak hogy a majd megszerzendő pénzen kívül

még valami hiányzik az elképzelések folyamatos megvalósításához. Az iparos ker-tek telektulajdonosainak többsége megértette, hogy a csapadékvíz az övcsatornába elvezető csatorna léte — s ez összefügg a Holt-Maros rendezésével is — az ő érde-kük, néhányan — mindössze hatan-heten — azonban nem járultak hozzá, hogy telkü-kön dolgozzanak. Ez a húzó-dózas pedig áthághatatlan akadály a munkálatoknak, s lényegében emiatt áll meg a csapadékvíz a szomszédos telkeken is — ki tudja, még meddig. (A tisztán látás ked-veért: az iparos kertek csato-rnázási munkálataira pénz is, kivitelező is lenne!)

S miután a környezetvé-delmi kérdések meglehető-sen összetettek — látszólag-sis problémák megoldhatat-lant szülhetnek, vagy éppen fordítva: részletmegoldások járhatnak a vártnál nagyobb sikerrel —, igazán értheteten a telektulajdonosok hú-zódózas, vonakodása a né-hány négyzetméternyi föld átengedése ügyében. Jóllehet talán éppen ők kérik leg-többször az újszegedi város-politikai fórumokon: miért van az, hogy még mindig a Holt-Maros rendezése okoz gondot az illetékeseknek...

P. K.